

Марка или знак, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Общностна и национална словна марка „gap“ за стоки и услуги от класове 9, 35, 38, 41 и 42.

Решение на отдела по споровете: отхвърляне на възражението.

Решение на апелативния състав: частично уважаване на жалбата по отношение на някои услуги от класове 38 и 42.

Изложени правни основания: Обжалваното решение е опорочено от логическо противоречие, изразяващо се в това, че се изброяват поредица правилни правни принципи, посочени като задължителни при преценката на приликата между знаци и стоки/услуги с оглед да се установи съществуването на пречка съгласно първата част на член 73 от Регламента относно марката на Общността, като обаче се прилагат различни критерии при оценката на обстоятелствата по конкретния случай. Такова логическо противоречие следователно обуславя или грешка при прилагане на правото, изразяваща се в прилагането на правни принципи, различни от онези (правилни), които са заявени в правните основания на решението, или противоречивост и недостатъчност на мотивите.

Жалба, подадена на 27 декември 2007 г. — СВ/Комисия

(Дело T-491/07)

(2008/С 64/76)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Groupement des Cartes Bancaires (CB) GIE (Париж, Франция) [представители: A. Georges, J. Ruiz Calzado, É. Barbier de La Serre, avocats]

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- обжалваното решение да се отмени изцяло;
- Комисията да се осъди да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяната на Решение С (2007) 5060 окончателен на Комисията от 17 октомври 2007 г. относно процедура по прилагане на член 81 ЕО (преписка COMP/D1/38606 — GROUPEMENT DES CARTES BANCAIRES „CB“) относно приложимите тарифни мерки при приемането на новите членове на групата, както и относно т.нар. механизъм на „събуждане на спящите“, приложим спрямо членовете на групата, които след приемането им не са развили съществена дейност, свързана с банковите карти.

Жалбоподателят излага шест правни основания в подкрепа на жалбата си.

Първото правно основание е изведено от нарушение на член 81 ЕО и на принципа за равно третиране, както и на липса на мотиви въз основа на твърдение за наличието на пороци в метода на анализ на мерки и пазари, възприет от Комисията, доколкото в глобален план тя не е взела предвид нито всички относими данни, нито конкретната рамка, в която те са приети и поражат своите последици.

На второ място, жалбоподателят изтъква правно основание, изведено от нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, поради грешка при прилагане на правото, фактическа грешка и грешка в преценката, допуснати от Комисията при разглеждане на целта на мерките, за които е уведомена. Според него Комисията не е изпълнила задължението да разгледа целта на решение на спружение на предприятия и не е доказала, че тази цел има антиконкурентен характер.

С третото правно основание жалбоподателят изтъква, че обжалваното решение нарушава член 81, параграф 1 ЕО и поради наличието на грешка при прилагане на правото, фактическа грешка и грешка в преценката, допуснати от Комисията при разглеждане на последиците от мерките, за които е уведомена.

При условията на евентуалност, според жалбоподателя Комисията е нарушила член 81, параграф 3 ЕО при разглеждането на приложимостта на четирите условия, необходими за да се ползва от освобождаване.

Петото правно основание, изложено от жалбоподателя, е изведено от нарушението на принципа на добро управление, въз основа на твърдение за пропуски, противоречия и изопачаване на някои от доводите му в обжалваното решение.

Последното правно основание е изведено от нарушение на принципите на пропорционалност и на правна сигурност.